

og	at	er	hann	tað
so	hon	ikki	vit	eg
við	ein	um	sum	til
eru	sigur	tey	men	var
sær	eitt	hegur	hvat	tær
teir	hava	nú	tá ið	tú
av	út	tí	má	úr

her	eisini	seg	eftir	eina
upp	har	fáa	aftur	skulu
fara	fyri	vera	hvussu	kunnu
einki	alt	kemur	skal	segði
væl	bara	hjá	kann	heldur

öll	hvør	hvar	ber	gott
dagin	einum	hví	veit	hetta
fyrst	ella	enn	fer	nógv
fór	frá	gera	honum	koma
okkum	onkur	tann	vita	úti
vil	skuldi	mær	hana	fram
kanska	kom	brúka	oman	meg

ofta	hevði	eingin		
avstað	havi	bæði	heim	saman
taka	vóru	teimum	meira	altíð
fær	sigi	sína	tit	sera
mugu	helt	niður		